

have seet saa mange af vore meest oplyste Landsmænd frivilligt give sig ind under, men at vi blot gjøre det, fordi vi finde, at den Frygt, som nu har betaget Mænd, der ere blevne usikre i deres Stilling, skal have Tid til at sætte sig, for at vi, naar vi komme sammen igjen, med velberaad Hu og efter de flere Oplysninger, der da ere fremkomne, netop fra de Districter, hvorom der her er Tale, kunne tage en Beslutning i samme Retning, hvori vor Beslutning i denne Sag allerede to Gange er gaaet.

Jeg holder mig overbevist om, at de Ulemper i politisk Henseende, som forvoldes enkelte Mænd, naar Lovforslaget gaaer igjennem, for hver enkelt af dem langt overveies af de materielle Goder, som de ville vinde derved; havde jeg ikke havt den Overbeviisning, og havt den, fordi jeg bildte mig ind, at jeg havde undersøgt den Sag, saa havde jeg ikke to Gange voteret for Loven. Jeg vilde votere for den 3die Gang, naar den forelaa til Afstemning, men jeg skal nu votere for Dagsordenen, for at skaffe Tid til nærmere at overlægge, hvorledes Forholdene virkelig ere, og for at faae at høre, hvilke Tanker de Bedkommende selv have om deres Stilling i saa Henseende. Naar man saa haanlig afviser den Tanke, at de Enkelte, der holde sig brostholdne, ved vor Hjælp skulde kunne forandre Opholdssted og derved sikke deres politiske Forhold, saa troer jeg, man gjør stor Uret; den, som stærkt føler Værdien af de politiske Rettigheder, som han mister, maa glæde sig ved at kunne finde Hjælp til at søge derhen, hvor de blive ham bevarede, og for deres Skyld, hos hvem denne Følelse er slap, hvor den først nylig, saa at sige i Afstedens Dieblif, er kommen op, for en saadan ny paakommen og halv ubevidst Følelse — thi vi ere her langt mere paa Følelsens end paa Tankens og Virkelighedens Gebeet — skal man ikke vige tilbage fra en i sig selv forstandig Forholdsregel. Jeg udtaler endnu engang min Tilslutning til Dagsordenen, men ingenlunde, fordi jeg troer, at Lovforslaget i sig selv ikke er et forstandigt, et brugbart, et for de Paagældende nyttigt Forslag og et Forslag, med Hensyn til hvilket de Paagældende i visse Maa-

der ville lægge mere Vægt paa, om vi styde det tilsside, end om vi vedtage det, men fordi det er en Hyldest, og en ganske velvalgt Hyldest, vi bringe til Erkendelsen af de politiske Rettigheders Værd, som vi have sikket ved vor Grundlov; som en saadan vil jeg stemme for Dagsordenen.

Formanden: Den høitærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg frasalder det for Diebliffet.

Schiern: Det er med stor Betænkelse, at jeg har bedet om Ordet, thi den ærede Indenrigsminister har et saa særligt Kjendskab til de slesvigiske Forhold, han er bekendt for at nære en saa varm Interesse baade for dem, og for de dermed i Forbindelse staaende Forhold i Kongeriget, han har talt med en saa øiensynlig Overbeviisning om denne Sag, at jeg maa frygte for, trods den bedste Villie til at finde det Rette, dog at udsætte mig for her at kunne komme til at feile; men efter de Districter, der ere faldne om denne Sag, forekommer det mig dog nu at være en Pligt, ikke at vige tilbage fra at sige et, om endog ringe, Bidrag til hyerligere at klare et af de uklare Forhold, som have været omtalte under denne Forhandling. Medens det synes tydeligt og fra alle Sider erkendt, at de omtalte Forhold ere meget forviklede, skønner jeg ikke rettere, end at nye Inconveniensers dog ogsaa kunde opstaae, naar Loven uden videre gaaer igjennem. Der er allerede sigtet til, at et Blad, der udkommer i Hovedstaden og kan læses her, nylig er blevet forbudt i det Slesvigiske, men jeg troer dog, at det langt mere fortjener at kaldes i Thingets Grindring, hvorledes der for et Par Aar siden blev udstedet Forbud mod i Slesvig at læse og holde tvende af de meest udbredte kjøbenhavnske Dagblade, og under den første Forvirring var det dengang endog Tilfældet, at man forhindrede disse Blade fra at læses i de blandede Districter, uden noget Hensyn til, at flere af sammes Indbyggere høre til Ribe Amts 3die og 5te Valgkreds, til Valgkreds altsaa, hvorfra der vælges